

ת"פ 4723/06/16 - מדינת ישראל נגד משהור אעמר (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4723-06-16 מדינת ישראל נ' אעמר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
דן כהן

המאשימה

נגד

משהור אעמר (עציר) - הובא וע"י עו"ד
איתי בר-עוז

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של שוד לפי סעיף 402 (ב) + 29 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "**חוק העונשין**"], התפרצות לדירה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 406 (ב) + 48 + 49 (ב) לחוק העונשין וכניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 [להלן: "**חוק הכניסה**"].
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28/04/16 התפרצו הנאשם ושותפו לביתו של יצחק ובר, קשיש יליד 1926, תוך שבירת התריס בחלון בקומת קרקע, בעודם מצוידים בחפץ חד ובפנס ולאחר שחתכו את חוטי הטלפון בקומה הראשונה בבית. באותה עת ישנו מר ובר והמטפלת הסיעודית שלו - פ.ל., כל אחד בחדרו, בקומה השניה של הבית. במהלך השהייה בבית, אחד השודדים נכנס לחדרה של המטפלת פ.ל., וכשהיא התעוררה הבחינה באותו שודד עומד בסמוך למיטה כשעל ידיו כפפות והוא אוחז בחפץ חד ובפנס. אז הורה לה באמצעות תנועת יד לשתוק ובהמשך אמר לה כי אם תשתוק "הכל יהיה בסדר". פ.ל. ניסתה לקום מהמיטה אולם אחד השודדים הנחה אותה בתנועת יד שלא לעשות כן. פ.ל. פרצה בבכי, אחד השודדים שב ואמר לה כי תהיה בשקט, ונכנס ויצא מהחדר מספר פעמים. בהמשך שאל אחד השודדים את פ.ל. באשר לכסף ומפתחות הרכב, ופ.ל. השיבה כי אין ברשותה כסף ורכב. בכל אותה עת סרק השודד האחר את הבית ונטל רכוש מן החדרים השונים. לאחר ששדדו את המחשב הנייד, הטלפון והדרכון של פ.ל., השיב אחד השודדים לפ.ל. את דרכונה, לבקשתה, אך סירב להשיב לרשותה את שאר הרכוש. בטרם יצא אחד השודדים מהחדר, הוא נתן לפ.ל. לשתות מבקבוק המים שהיה בסמוך למיטה, הורה לה שלא להתקשר למשטרה או למשפחה ואמר לה לא לבכות "כי היא כמו אמא שלו". פ.ל. נותרה במיטתה במשך דקות ארוכות עד לאחר שהנאשם ושותפו עזבו את הבית, אז הלכה לחדרו של מר ובר לדרוש בשלומם ולהזעיק עזרה. יצוין כי מר ובר ישן במהלך כל

האירוע. שלל השוד הסתכם בסופו של יום במחשב נייד, שני מכשירי טלפון סלולריים, פמוטים, כלי כסף ונחושת, כסף מזומן בסך של 3,000 ₪ ו-400 דולר ותעודת הזהות של מר ובר.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תגביל את עצמה לעתירה עונשית של 4.5 שנות מאסר, קנס, מאסר על תנאי ופיצוי ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. לאחר שהוגשו ראיות לעונש ונשמעו הטיעונים לעונש, קיבלו הצדדים את הצעת ביהמ"ש ובסופו של יום עותרים הם במשותף להשית על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר בפועל. התביעה עומדת על עתירתה לגבי יתר רכיבי הענישה הנלווים.

4. הסדר הטיעון הינו סביר ועומד בהלימה לנסיבות ביצוע העבירות וכן לנסיבות הנאשם.

5. הנאשם במעשיו פגע בתחושת הביטחון של מר ובר ופ.ל., בקנינים וכן בביטחון הציבור. הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה לאחר שהנאשם ושותפו נכנסו לביתו-מבצרו של קשיש באמצע הלילה והתנהלו באופן כוחני ומאיים כלפי המטפלת שלו - עובדת זרה - הכל למען בצע כסף.

6. נסיבות ביצוע העבירות מעידות על כך שמדובר בהתארגנות מתוכננת מראש, כאשר השניים הצטיידו בכפפות, בחפץ חד ובפנס ובטרם פרצו לבית, אף חתכו את קווי הטלפון, תוך בחירה בשעת בוקר מוקדמת עת אנשים ישנים במיטתם. הנזק לרכוש הוא ברור ועולה מעובדות כתב האישום. פ.ל. העידה בבית המשפט וניתן היה להתרשם מהנזק הנפשי והטראומה שנגרמה לה כתוצאה מהאירוע, במיוחד על רקע היותה בעלת דרכון זר שאינה שוהה בארץ מולדתה (חרף ההתנהגות ה"אדיבה" של השודדים). לכל אלו יש להוסיף שהנאשם העז לפגוע ברכוש ובתחושת הביטחון של קורבנות העבירה בעודו שוהה באופן בלתי חוקי בארץ.

7. לעניין נסיבותיו של הנאשם יש לציין לקולא כי הוא הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה האפשרית בהליך המשפטי. בהקשר זה יצוין, כי פ.ל. אמנם העידה כעדת תביעה ראשונה - ואולם זאת לבקשת הפרקליטות לשמוע את עדותה בדחיפות על רקע היותה עובדת זרה בארץ. הסנגור הסכים למהלך זה וביצע חקירה נגדית הגונה ובהמשך, התקיימה הידברות ואכן הנאשם הודה בהמשך מבלי שנשמעו יתר עדי התביעה.

8. עם זאת, אין המדובר בפעם הראשונה שהנאשם נכנס ארצה ומבצע עבירות נלוות. לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות בין השנים 2000 עד 2016 הכוללות ביצוע עבירות רכוש, אלימות וסמים לצד כניסה בלתי חוקית לישראל כשמאסרים בפועל אינם מרתיעים אותו.

9. לאור כל האמור לעיל העונש המוסכם מצוי במתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות וממקם בצורה ראויה את הנאשם בתוך המתחם.

10. אשר על כן, אני קובעת כי הסדר הטיעון הוא סביר, ובהתאם גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 שנות מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו של הנאשם: 23.5.16.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות רכוש מסוג פשע; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות לפי חוק הכניסה.

הנאשם יפצה את מר ובר בסך של 3000 ₪, ואת פ.ל. בסך של 3000 ₪. סכום זה של 6000 ₪ יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.9.17. לא יופקד הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר-

הדין ועד התשלום המלא והגבייה תועבר למרכז לגביית קנסות. על ב"כ המאשימה למסור את פרטיהם של מר ובר ו - פ.ל. למזכירות בית-המשפט תוך 7 ימים ולהודיע להם לאלתר אודות הפיצוי שנפסק לטובתם.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.